

Avramul

ORGAN INDEPENDENT — CULTURAL, ECONOMIC ȘI DE INFORMAȚII — DIN VALEA CRIȘULUI ALB

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET
REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
BRAD

ABONAMENTE: 100 lei anual, 6 luni 60 lei
Instituții și bănci 150 lei
Muncitorii minieri și muncitorii agricultori 50 lei

APARE ÎN FIECARE JOI

Redactor responsabil: G. E. CAMBER

Acordul dela Paris

Ultimele acorduri dela Paris, încheiate de ministerul de finanțe al României fiind de o covârșitoare importanță pentru viața economică și financiară a statului nostru, credem că reprezintă deosebit interes, următoarele texte cari privesc chestiunile principale:

Schimbul de mărfuri

În domeniul comercial s'au obținut noi contingentă precum și o serie de ușurări care vor înlesni importul produselor noastre în Franța.

Scăderea exportului în Franța în cursul ultimilor doi ani nu trebuie atribuită numai lipsei de contingentare pentru România ci și neîntrebuințării acestora.

Dat fiind regimul actual al comerțului nostru exterior putem spera că în cadrul contingentelor sporite a exportului nostru se obișnuiește, să se producă în 1936 în Franța, cu atât mai mult cu cât am omite ușurări fiscale și amenajări de ordin administrativ vor permite o mai bună utilizare a acestor contingentă acordate României.

Guvernul francez a mai asigurat României un import anual de 35 milioane benzină de aviație, pentru necesitățile serviciilor sale a căror contravaloare de aproximativ 13 milioane franci francezi va fi lăsată în întregime la dispoziția României în devize libere.

Acorduri de plăți

Prin modificarea anumitor dispozițiuni ale acordului de plăți din 11 August 1934, guvernul francez, dorind să înlănească României putința de a-și îndeplini obligațiile ei financiare, ne-a acordat o majorare a procentului de devize libere dela 40 la sută cât era în trecut la 50 la sută din valoarea exportărilor clearing. După cum am arătat mai sus la aceste dispozițiuni se adaugă devizele libere reprezentând contravaloarea exportului de benzină de avion și a exportului de petrol din redevență.

Procentul real de devize libere este deci sensibil superior procentului care figurează în acordul de plăți.

Dacă la aceasta adăugăm că cota de devize libere din exportul impus o perfectă obiectivitate. Exportul nostru în Maroc și Tunis este de 65 la sută putem afirma că acordurile cu Franța ne asigură un procent de devize mai mult urcat ca în alte țări.

Plata arieratelor a fost fixată la 5 la sută din valoarea importului de produse românești, procent prevăzut în toate acordurile noastre de plăți. Deoarece însă, după cum am arătat mai sus o bună parte din importățiunile de produse românești în Franța

nu sunt plătite în clearing ci achitate integral în devize libere, s'a admis pentru a nu pune Franța într'o situațiune de inferioritate față de celelalte țări ca sumele afectate plății arieratelor să fie calculate asupra întregului import de produse românești în Franța și nu numai asupra vărsămintelor în clearing.

În aceste condițiuni, dacă ținem seama că pe de o parte creanțele arieratelor blocate vor putea fi investite în România conform legii din 15 Aprilie 1935 și că pe de alta exportul în Franța va crește, transferul arieratelor actuale se va putea efectua într'un termen variid între 6-7 ani dela intrarea în vigoare a acordului.

Vânzarea redevențelor

Independent de orice considerațiuni politice vânzarea redevențelor din punctul de vedere al României, necesară pentru ca paralel cu asigurarea parțială a angajamentelor noastre financiare în Franța, să permită obținerea materialului de apărare națională de care avem nevoie într'un termen cât mai scurt fără a împovăra budgetul statului și fără a agrava dificultățile de transfer.

Singura posibilitate de finanțare era garantarea unei anuități fixe pe intervalul cât va dura plata comenzilor.

Redevențele urmeză a fi vândute pe o perioadă de 12 ani pentru o cantitate de maximum 750 mil tone anual, cifră sensibil inferioară redevențelor actuale.

Dacă producția petrolului brut va crește volumul redevențelor reafectate rămase la libera dispoziție a statului va crește și el, deoarece vânzarea pe 12 ani nu privește de cât cele 750 mil tone menționate mai sus.

Ceva mai mult, statul și-a rezervat facultatea ca după o perioadă de trei ani să denunțe oricând, cu un preaviz de șase luni, contractul de vânzare cu condiția de a achita comenzile făcute în Franța a căror plată e garantată prin redevențe.

Angajamente financiare

Prin angajamentul financiar încheiat cu guvernul francez și a unor intervenite cu Asociația purtătorilor de titluri s'au prevăzut modalitățile privitoare la plățile necomerciale și anume la plata cuponului a legațiilor și a celorlalte plăți ale statului precum și a plăților cu caracter privat.

Dispozițiunile în devize libere rezultând din acordul de plăți comerciale precum și contravaloarea exportățiunilor care nu se va vărsa în clearingul româno-francez, sunt toate concentrate într'un fond colector ținut la unul din

(Continuare în pag. 4.)

Monumentul lui Avram Iancu

Într'un reportaj trecut vorbeam cu însuflețire despre frumoasa inițiativă luată pentru ridicarea unui monument al lui Avram Iancu.

Am admirat inițiativa luată și-am admirat și pe talentatul sculptor Radu Moga care execută lucrarea.

Dar lovitura de grație, pentru a duce la bun sfârșit această operă, e de ordin financiar. Se fac sforțări, dar greutățile financiare împiedică totul. (Așa e împedecată realizarea tuturor operelor culturale.

Zilele acestea o distinsă persoană din elita intelectualilor din Brad, ne-a informat — din sursă sigură — că „Reuniunea femeilor române“ din localitate are un fond de 130.000 lei depuși la Banca Crișana, sumă care e strânsă din vremuri îndepărtate, pentru ridicarea unui monument al lui Avram Iancu.

Frumoasă inițiativă a luat această reuniune, dar gândul mareț a rămas acoperit cu giulgiul uitărei...

N'ar fi bine ca această sumă să fie depusă imediat, pentru realizarea — cât mai urgentă — a acestei opere?

N'ar fi bine ca fruntașii Bradului să pună mână de ajutor și vorbe frumoase, pentru a avea gata — cât mai curând — figura legendarului erou?

Avem în fruntea comunei un primar care a făcut laudabile realizări pentru Brad. De ce nu i s'ar încredința suma să ducă la bun sfârșit această operă?

Suntem convinși că toți sunt dornici pentru realizarea acestei lucrări și că admiră frumoasa inițiativă; dar de ce atâta întârziere?

Timpul trece cu pași de pisică și e dureros...

Sunt atâtea localități unde chipul vovodal al lui Avram Iancu privește mândru culmile carpatine... și la Brad nu-l avem.

Inițiative s'au luat multe, dar de ce se duc, cu atâta greutate la bun sfârșit?

De ce realizarea unei asemenea opere întârzie?

Frumoasă sumă de 130.000 lei depusă la Banca Crișana de vreo 15 ani e pentru acest scop.

E pacat de realizarea artistică a sculptorului Moga, care cu un deosebit talent ne-a dat un adevărat Iancu, rege al munților.

Noi așteptăm (și cu noi toată suflarea românească depe aceste meleaguri) să vedem în piața mare figura regească a lui Iancu. Realizarea cât mai urgentă va fi o mare sărbătoare pentru toți românii și sufletele se vor umplea de entuziasmul de altă dată...

Și acum... fie-ne permis să zicem un sfios „Doamne ajută“...

Db.

Cărți

Inteligența socială și psihologia conducătorului

de GRIGORE POPA

Într'un volum de o sută și ceva de pagini, frumos tipărit în editura revistei „Satul și școala“ din Cluj, d. Popa ne desvoltă pe larg și analizează, inteligența socială și psihologia conducătorului, dându-ne documentate exemple din marii învățați și pedagogi ai lumii.

În primul capitol, în linii generale ne vorbește despre „Problema inteligenței. Inteligența ca dispoziție formală generală“.

Înteligența după Claparède, cu toate că definiția e cam scurtă și mai pregnantă, este: „Inteligența este capacitatea de a deslega, cu ajutorul gândirii, probleme noi“.

Și mai departe ne arată că, „gradul și limita de dezvoltare a inteligenței depinde de etate sau de nivelul de maturizare al organismului.“

Dupa d-sa inteligența socială, alături de inteligența teoretică, practică și artistică, este una din formele de manifestare ale inteligenței generale. Ca atare, nativitatea și realitatea ei, sunt asigurate“.

Iar inteligența socială, ca instrument de adoptare a organismului uman, îndeplinește o funcțiune foarte grea: „adoptează individul la mediul social, care reprezintă cele mai variate, mai complexe și mai surprinzătoare situații și probleme“.

Deci avem, pe latura comportamentului social, trei feluri de adopții: „o adoptare inferioară sau desadopțare, o adoptare normală și o adopțare superioară“.

Crearea valorilor sociale ar fi în cazul unei adopții superioare, când dotația intelectuală este însoțită de aptitudini speciale.

Vorbind despre „Problema conducătorului“, între altele spune: „factorul cel mai important în apariția conducătorului este, pe lângă sentimentul răspunderii și inițiativei, prestigiul personal, sau mai bine zis, prestigiul personalității, după cum spune Allport pentru a sugera superioritatea conducătorului.“

Prestigiul conducătorului se bazează pe însușiri și capacități într'adevăr superioare“.

În concluzie „privită în acest sens, ascensiunea inteligenței sociale, dela cel mai simplu fenomen de adaptare socială până la crearea valorilor și promovarea progresului, constituie una din problemele cardinale ale psihologiei sociale“.

Regret foarte mult că spațiul restrans al acestei gazete, nu-mi permite a vorbi mai pe larg despre această carte.

Dr. Grigore Popa e un bun mânător al condeiului, fiind cunoscut din multe reviste.

Cartea de față e utilă oricărui intelectual și-ar trebui să nu lipsească din nici o bibliotecă.

D-sa a adus un mare serviciu științei pedagogice românești, și merită cele mai frumoase laude.

G. M. Db.

Grădinile cu zarzavat de pe lângă case

Fie-care sătean, are pe lângă drăguța sa căsicioară câte un mic petecel de pământ, care prețuește tot atât de mult ca toate locurile sale de la câmp.

Acest pământ — pot zice — e cel mai fericit dintre toate locurile, căci fiind lângă casă e foarte gras și ar putea să ne producă mult, mult de tot, dacă am căuta să-l întrebuințăm bine.

Atât iarna cât și vara noi avem mare nevoie de legume și zarzavat, ca: fasole, bob, mazăre, cartofi, ceapă, usturoiu, ridichi, mărar, pătrunjel, leuştean, etc. și ca să le cumpărăm ne trebuie bani mulți.

Din locșorul de lângă casă, care aproape la toți sătenii stă înțelenit și plin de toate buruienile vătămatoare ca: holeră, laur, cucută, pelin, mătrăgună, etc. am putea forma o frumoasă grădină de zarzavat și astfel ne-am scuti de o însemnată cheltueală, am economisi baoi dați bulgarului pe veștedul și scumpul său zarzavat.

Dacă am forma pe locșorul de lângă casă o mică grădiniță de zarzavat, din primul an am vedea cu multă bucurie cât de folositoare este și cât de mult prețuește; n'am mai fi nevoiți ca atunci când avem trebuință de zarzavat să așteptăm grădinarul, care adesea nu vine; am avea în tot-d'a-una un zarzavat proaspăt, verde și nici bani mulți nu ne-ar costa.

Bulgarii, văzând neglijența noastră, în fiecare an pleacă cu dușumul din

țara lor, vin la noi și după o vară de muncă, pleacă iarna cu chimizașul plin cu bani, dați de bună voce de noi pe niște lucruri cari nu costă aproape nimic.

Și drep să vă spun, că mulți bani câștigă acești streini de pe spinarea noastră! Ca să vă dovedesc că este așa, să facem o mică socoteală: Pe un pogon de pământ el pune mai bine de zece mii de căpățâni de varză. Toamna, vânzând fie care varză cu 5 lei ia după pogonul de varză de la 50000 100000 lei, bani peșin, cu care pleacă în țara lui.

Românul de ce n'ar face și el aceasta? Ce, nu se pricepe? Mai mult știe Bulgarul, care e inferiorul Românului? Nu, dar Românul s'a învățat să primească totul de-a gata de la streini și el să scoată parale.

Să nu zic ca sătenii să se ocupe cu cultivarea legumelor pe o scară întinsă, dar cel puțin locșorul de lângă casă să-l pue cu zarzavat. Aceasta nu cere multă cheltuială și muncă, singură femeia și copii pot a o munci și a-i da îngrijirile ce necesită.

Incercați, iubiți săteni, și o să vedeți singuri cât prețuește, cât va rămâne în pungă și ce plăcere mare găsiți ocupându-vă puțin și de aceasta. Vă știu destul de harnici și cred că nu vă veți da înapoi de la ceea-ce vă este folositor.

Panaft I. Dolănescu.

Din Sarmisegetuza

Visită: Joi în 24 Februarie a. c. dl primministru Gh. Tătărescu, însoțit de dnii P. Bejan, subsecretar de Stat, I. Nasta, Bocanici, Sfetescu, etc. a vizitat săpăturile arheologice din comuna noastră. Explicațiile necesare au fost date de dl prof. univ. C. Daicoviciu, conducătorul săpăturilor și d. Octavian Floca, directorul muzeului județean.

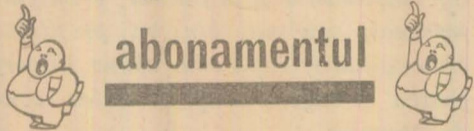
Serbare. Duminică 23 Februarie a. c. Subcentrul de pregătire premilitară Sarmisegetuza, sub comanda dlui Gh. Crișan, a aranjat o reușită producțiune teatrală urmată de dans, în sala muzeului local. S'a jucat piesa „Păcala argat” comedie în 4 acte de P. Dulfu, bine interpretată de premilitari și adulți.

Rezultatul moral și material a confirmat încăodată frumoasele aprecieri de care se bucură acest subcentru.

Caraiman

Vă rugăm să achitați

abonamentul

Cântă-mi cântecul...

profesională din București și acum, terminând-o, o țineau acasă. Mama ei era o femeie prea corpolentă pentru asemenea vârstă, de statură mijlocie și se cunoștea că'n ținerele fusese de-o frumusețe, cum rar se întâlnește. Era un suflet nobil de femeie și o devotată mamă. Avea o cultură vastă, dat fiind că parte din timp și-l petrecea în lumea romanelor, pentru care, și vorbea-i blândă și orice cuvânt spus mai mult recitativ, te făceau s'o admiri.

Gică Bujoreanu, tatăl Anuței — notar în localitate, era un bărbat frumos, înalt, dar de o seriozitate rară. Locuiau într-o frumoasă casă împrejmuită cu o grădină de flori d'n cele mai frumoase din țarg-șor. Casa era moștenire dela

un bunic al d-nei Bujoreanu și se spune că în camera — astăzi a Anuței — ar fi dormit marele poet Eminescu în timpul când a fost revizor școlar. Bunicul d-nei Bujoreanu fusese învățător și poetul, cu ocazia unei inspecții a fost găzduit vreo două zile la el...

* * *

Luna e aproape de amiază. Două umbre trec încet — ținându-se strâns — spre casa notarului. Ajunși în fața casei, Anuța descuie ușa și intră încet înăuntru. Aprinse lampa și apoi se duse de ascultă puțin la camera mamei sale. Era liniște. Se nfoarse către Ionel: — n'avea nici o teamă; viitorul de aur trebuie să fie al nostru. Apoi încuie ușa și desbrăcându-și pardesiul se duse în fața oglinzei. Ionel se uita mirat împrejur.

Raze de lumină din Sfânta Scriptură

Fumeilor, fiți supuse bărbaților voștri! Bărbaților, iubiți femeile voastre și nu fiți amarnici față de ele.

Copiii, ascultați pe părinți voștri întru toate, căci aceasta este bine plăcut în fața Domnului și ca să trăiți ani mulți pe pământ.

Părinților, nu întăriți pe copii voștri ca să nu se desnădăduiască.

Vorbirea voastră să fie totdeauna plăcută, cu sare dreasă.

Mai departe, fraților; câte sunt adevărate, câte sunt de cinste, câte sunt drepte, câte sunt curate, câte sunt de iubit, câte sunt cu nume bun, orice faptă bună și orice laudă, la acestea să vă fie gândul.

Din gura voastră să nu iasă nici un cuvânt rău, ci numai care este bun, spre zidire și unde e nevoie.

Orice amărăciune, supărare, mânie, izbucnire și defăimare să piară de la noi, împreună cu orice răutate.

La mânie, nu păcătuți. Soarele să nu apună peste întărițoarea (supărarea) voastră.

Până când avem vreme, să lucrăm cele bune față cu toți și mai vartos față cu ai noștri cei de o credință.

Iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși.

Să nu fim iubitori de mărire deșartă, întărindu-ne unii pe alții și pizmuindu-ne între noi.

La urmă, fraților, fiți sănătoși: cântați desăvârșirea, mângâiați-vă, fiți uniți în cuget, trăiți în pace și Dumnezeu dragostei și al păcii va fi cu voi.

Culese de Părintele Ștefan

PASIUNE

Localizarea după Franz Karsten

Dela locul ei, unde stătea, se vedea exact în oglinda mare de perete din fața ei și așa, netulburată, își admira reliefulurile superbe. Conștientă de frumusețea ei frapantă, de valorile interne, aștepta ceata admiratorilor ei. Da! Dela seara asta, aștepta victoria vieții ei tinere, nevinovate. Priveliștea n'a fost de toate zilele. Și nu singură voia să fie fericită, ci voia să fericască și pe cei ce se vor strânge în jurul ei.

Preocupată cu astfel și similare gânduri, stătea minunată frumusețe nemișcată în fața privirilor arzătoare. Știa că aceste priviri fierbinți, sunt toate pentru exteriorul și formele ei, dar mai știa și aceea că, dacă prezența amfiroanei n'ar fi fost o piedică formidabilă, mulți din cei ce o admirau, s'ar fi repezit să guste avizi și plini de dor carnea ei roză și dulce. Dar să fim sinceri, în adâncul sufletului ei, aproape aștepta această brutalitate și ar fi rămas mult mai satisfăcută decât de stima și considerația limitată, cu care o înconjurau toți.

Simțea că frumusețea ei neasemănată se interpunea ca un zid de neescadat între ea și viață. Privea cu invidie rivalele ei care erau centrul rasfăării, deși erau mai puțin frumoase și doritoare, din contră! la unele descoperise par'că și defecte de frumusețe.

A fost martoră tristă la fapta unui tânăr care dealtfel nu-i plăcea nici ei — când, cu una dintre tovarășele ei svelte, se refugiase într'unul din colțuri și zâmbindu-i dragăstos, își infipse buzele averse în buzele ei,

laudându-o mai târziu nestânjenit unui prieten, că ce dulce a fost!

Oh, cum o ividia pe fericita aceia! Cu cât trebuie să fie mai frumos, mai înălțător să iubești cu pasiune decât ca să trăiești mândră, rece și firă nici o jintă!

... Și seara trecu...

Ce mare decepție fusese pentru întreaga seara. Adevărat că dintre toate celelalte, premiul de frumusețe i-se decernase ei, în mod tacit, pe ea o admirau toți cei ce au fost de față, dar nimeni nu îndrăzni s'o atingă. Par'că se temeau toți să nu-i deterioreze podoaiele mândre și rochița superbă, garnisită cu flori.

... Și seara trecu...

Mosalirii, rând pe rând, părăsiră sala, plecând. Câte unul, din ușă, mai aruncă o privire setoasă, în timp ce buzele ei șopteau imperceptibil: „Sunt aici! Sunt al tău! Vreau să fiu al tău!” Pe unul dintre ei, chiar și amfiroana îl întrebă: „Nu vrei s'o iei cu tine?” Raspunsul rigid al tânărului fu o lovitură de pumnal pentru ea: Mergi, da numai am loc în trăsura și dealtfel, de aci merg la Cluj, iar acolo, cu toată plăcerea, nu o poți lua însa!

În fine, plecă și ultimul oaspe, iar ea, locul mare în sala era locul de frunte, îl schimbă cu unul mai modest, cu oada cameristului. Puterea ei de vraja își avu și aici efectul, căci elegantul primcamerist spuse plin de nerabdare camarazilor săi! „În fine, acum e a noastră!”

Pe urmă:... i-se împlini dorința. Deodată, 8 brațe se întinseră spre ea — opt cujite i-i despicară trupul svelt și primcameristul grai din nou, de astă dată plin de mulțumire:

— A fost nu numai cea mai frumoasă dar și cea mai delicioasă dintre toate tortele!

Ottília Florescu

Camera frumos mobilată. Peste tot se observa un gust artistic; pe pereți tablouri, între care multe, peisagii. Deasupra patului, două tablouri ale părinților ei. Spre fereastră, de-asupra unei mese, două tablouri frumoase a lui Eminescu (după o fotografie din ultimii ani) și a lui Coșbuc, doi poeți preferați ai ei. Pe masă o fotografie a lui Ionel Teodoreanu, tăiată din vre-o revistă și pusă într-o ramă frumoasă. Pe acest scriitor ea îl credea un făt-frumos pe care nu-l văzuse decât în fotografie, iar din romanele gustate cu nesof îl vedea — prin ochii minții — un tânăr de 18 ani iubit de fete.

Intr'un colț, în partea de apus a camerei era biblioteca destul de bogată. În ea vre-o zece-cincisprezece volume legate cu o panglică roșie pe care

era scris: „aceștia sunt tovarășii mei de copilărie”... Erau operele lui Creangă și a povestitorului Virgil Caraiivan.

Alături de bibliotecă un alt pat.

— În seara aceasta vei dormi la mine, căci mai ai câteva săptămâni și trebuie să pleci, iar eu voi rămânea singură, uitată — poate — și de tine, micuțul meu Ionel.

Se așezară pe pat, uitându-se tăcuți, unui în ochii celuilalt.

— De ce-ai legat aceste volume, întrerupse tăcerea Ionel.

— Acele cărți m'au crescut pe mine. Sub farmecul acelor povești am crescut. E târziu, Ionel, desbracă-te. Eu îți fac patul.

Și Ionel începu să se desbrace. Apoi se strecură sub plapomă. Anuța

Culturale.

Baia de Criș

Tinerii intelectuali din Baia de Criș și jur, și-au ținut Dum. 1 Martie, a doua ședință generală. După citirea și aprobarea procesului verbal luat în ședința anterioară, s'a trecut la desbaterea și aprobarea statutelor. Pe lângă câteva schimbări și precizări, statutele au fost aprobate în întregime.

Pentru-ca cei interesați să-și poată forma o idee oarecare, despre rostul acestei asociații, dăm mai jos, câteva articole din statute, cari privesc în parte; numele, scopul și organizarea.

Art. 1. *Tinerii intelectuali români din plasa Avram Iancu se constituie în: „Asociația Tineretului Intelectual Român — A. T. I. R. din plasa Avram Iancu.*

Art 2. *Scopul asociației este: Ridicarea nivelului moral, național și central, se urmărește deci o înțelegere educație, menită să crească și să cultive, sufletește dintre cele mai utile, atât pentru individ cât și pentru societate. Va lupta deasemeni împotriva oricărei primejdii externe, precum și contra curentelor subvențive din năuntru, cari par a-și găsi teren și la noi. Asociația încearcă să îndemne toate manifestările vieții umane spre un ideal, decretând ca dogmă: Dragostea de D-zeu, devotamentul pentru Rege și țară pentru Patrie. A. T. I. R. prin definițiunea scopului, elimină politica de partid din sânul său. Mijloacele prin cari va încerca realizarea scopului sunt: Șezători culturale; conferințe, diferite serbări, etc. etc.*

Art. 3. *Sediul asociației este în Baia de Criș. Art. 4 Durata asociației este nelimitată. Art. 5. „A. T. I. R.”-ul se compune din: membri activi, aderenți și de onoare.*

a) *Membri activi sunt tinerii intelectuali români de pe teritoriul plasei Avram Iancu, cari posed cel puțin patru clase secundare și cari aderă la această asociație și sunt admiși de adunarea generală.*

b) *Membri aderenți sunt toți acei intelectuali români cari se vor înscrie în asociație după data înființării ei de definitiv și vor fi admiși de adunarea generală.*

c) *Membri de onoare, pot fi acei intelectuali români, cari sprijinesc moralicește sau materialicește această Asociație și au merite superioare pe teren moral, cultural și național. Ei vor fi propuși de comitet și aprobați de adunarea generală.*

art. 31) *Dacă vre-unul dintre membri încearcă să micșoreze sau să sfideze activitatea Asociației, care are un scop atât de înalt, fie prin graiu viu, sau pe cale ziaristică, Comitetul va propune excluderea imediată al celui membru din sânul Asociației.*

stânse lampa și desbrăcându-se, se așeză pe pat alături de el, înlănțuindu-l cu fermecătoarele brațe.

În întunericul camerei, buzele se nălăniră și se'nfiorară de extasul tinereții.

Sărutul plin de patimă le spunea că'n no ptea aceasta, trebuie să guste suprema fericire a tinereții, trebuie să guste din potirul tinereții...

Ionel o strânse pătimaș la piept. Erau un singur trup și trupurile lor se'nfiorau de bușia tinereții...

Intinse mâna pe lângă trupușorul ce tremura de emoții în brațele lui și Ea îl lovi peste mână, lipindu-se mai mult de dânsul.

— Vai, lonele, așa de repede... Dar dacă... mă vei părăsi... și nu mă vei lua de soție...

Art. 32. *Asociația se va putea dizolva numai în caz excepțional și numai în cazul când din membri activi ratează dizolvarea. În caz de dizolvare întreaga avere a Asociației trece asupra Societăților de binefacere sau Culturale românești, în proporțiile ce se vor decide de către adunarea generală de dizolvare.*

V. Secășeanu

Dragostea lui Dumnezeu

(Continuare din Nr-ul trecut)

chemare a Său. Isus este milostivul Mântuitor prin care Dumnezeu s'a întrupat. Isus a venit pe pământ tocmai, ca să ne izbăvească. S'a făcut »omul durerii« ca să fim noi părtași ai bucuriei veșnice. Dumnezeu a binevoit, ca preaiubitul Său fiu să coboare din înălțimea cerului. Dumnezeu a binevoit, ca Fiul Său să părăsească sânul Tatălui, ca să sufere în schimb rușine, umilință, ură și moarte. „Pedeapsa aducătoare nouă de pace era asupra Lui. Și prin rănită Lui noi ne-am vindecat”. Să-l privim pe Isus în pustie, în Getsimani, pe Cruce. Fiul Lui Dumnezeu a luat asupra Sa păcatele lumii. El, care a fost una cu Dumnezeu a simțit în inima Sa cea ruptură pe care o aduce păcatul între Dumnezeu și om. Din cauza aceasta striga Isus: »Dumnezeule, Dumnezeule, pentru ce m'ai părăsit?!« Povoara păcatului, neobișnuită cu acel păcat, ruptura de Dumnezeu chinuia inima lui Isus în acele clipe.

Această jertfa însă n'a fost adusă cu scopul, ca să isvorească dragostea din inima ceresului nostru Tata față de om sau ca să-l determine pe Dumnezeu să măntuiască pe om. Nu! »Deoarece Dumnezeu așa a iubit lumea încât a dat pe unul născut Fiul Său«. *Tată-l ne iubește pe noi. Isus a fost numai instrumentul prin care Dumnezeu și-a revărsat cu prisosință dragostea Sa față de omenirea decăzută.* Pentruca Dumnezeu era întru Hristos și a împăcat lumea cu sine însuși.

Isus spune: „Pentru aceasta Tata mă iubește pe mine fiindcă eu îmi dau viața mea, ca iarăși s'o iau”, ceace vrea să zică, că Tata meu așa mă iubește pe voi și de aceea mă iubește și pe mine mai mult, tocmai pentru ca mi-am jertfit viața pentru mântuirea voastră. Iar intrucât mi-am jertfit viața, am luat asupra mea toate datoriile și păcatele voastre, am devenit înaintea Tatălui mai iubit.

Nimeni altul numai Fiul lui Dumnezeu putea săvârși mântuirea noastră, pentrucă numai El singur a fost în sânul Tatălui. Numai El care cunoaște adâncimea și înălțimea dragostei lui Dumnezeu, putea să ducă la îndeplinire o așa de mare jertfă pentru omenire.

Răspunsul, fu tăcerea camerei...

— Cât de plăcut să stau lângă tine, Anuțo!...

Ce bine ar fi să avem o putere miraculoasă și să sburăm în împărăția fericirii...

Anuța plângea... El o strângea la piept, și'n tăcerea nopții, când luna trecuse cuminte pe la ferestre, cei doi amânți, uitând de fericirea de mai înainte, plângeau ca doi frați răătăciți — noaptea — prin mijocul unei pustietăți.

Anuța se ridică, stătu pușia gânditoare. Apoi se culcă din nou și'nlănțuindu-l cu brațele zise: — Ionel, micuțul meu Ionel, nu te duce. Vai... mai ai câteva săptămâni și trebuie să pleci; te vei duce, iar eu voi rămâne singură.

În afară de jertfa fără de seamă a lui Hristos pentru omul căzut, nimic n'ar fi în stare să arate nemărginita iubire a lui Dumnezeu față de omenirea căzută. »Dumnezeu așa a iubit lumea încât a dat pe Fiul Său unul născut«. Nu l-a dat numai pentru ca să trăiască între oameni, ci să poarte păcatele noastre și să moară ca jertfa a lor. Hristos s'a identificat în interesele și lipsurile omenirii întregi. El care era una cu omenirii întregi. El care era una cu Dumnezeu s'a întâlnit cu liii oamenilor cu o legătură indestructibilă. Hristos nu se rușinează să-i numească fii ai părintelui ceresc.

El este jertfa noastră, mijlocitorul și fratele nostru. Toate acestea le-a savârșit Hristos numai și numai ca să ridice pe om din stricăciunea și adâncimea păcatului și pentru ca iubirea lui Dumnezeu să se reflecteze în lume și acest chip.

În acel preț care a fost dat pentru izbăvirea noastră ne poate oferi un prielaj mai luminos despre darul, cu care ne împărțăm prin Hristos. Dumnezeu apostol Ioan după ce a zărit înălțimea și măreția dragostei lui Dumnezeu față de Omenirea decăzută, — s'a umplut de slavă și adorațiune și temându-se că nu va fi în stare să talmacească prin grai omenesc splendoarea și duioșia acestei iubiri, exclamă cu căldură „priviți și vedeți cu ce dragoste ne-a înconjurat Tata, ca să fim fii ai lui Dumnezeu”. Cât de prețios îl face pe om aceasta declarație. Fii oamenilor prin călcarea poruncii dumnezeiești au devenit supușii Satanei. Iar oamenii cazuți prin unirea cu Hristos cu adevărat s'au învrednicit să fie fii ai luminii, fii ai lui Dumnezeu.

O asemenea dragoste este fără pereche. Fii ai împăratului ceresc. *Obiect de cea mai profundă meditație: dragostea nemărginită a lui Dumnezeu față de lumea care nu L-a iubit.* Acest gând exercită o putere cuceritoare asupra sufletului și robește voinții dumnezeiești sufletele înțeleptoare. *Cu cât studiem mai mult ființa lui Dumnezeu în lumina crucii cu atât ne dăm seama mai mult de milostivirea, iertarea, dreptatea, bunătatea și mai presus de toate de iubirea nemărginită a lui Dumnezeu față de omenire.*

Părintele Ștefan

„Cercul Studenților Hunedoreni Bucureșteni” »Aurel Vlaicu« și-a ales, în adunarea generală, din 24 Febr. crt. următorul comitet:

Președinte: Alexandru Georgoni, Vice Președinte: Nicolae Andrei, Secretar general: Gheorghe Urdea, Secretar de ședință: Gheorghe Cigăreanu, Casier: Viorel Suciu, Bibliotecar: Vasile Berinde, Membrii în comitet: Ioan Vlad, Nicolae Savu, Ilie Moșic, Cenzori: Ion Mărașoiu, Nicolae Rodeanu, Nicolae Vădeanu.

— Nu fi copilă, Anuțo. Ori unde mă voi duce eu, vom fi alături. Datoria către țară, trebuie să mi-o fac. Ce va fi un an de zile. Și poate o dată D-zeu să fac armata într'un oraș mai apropiat și vom fi alături.

— Cred... cred... și o voi crede, chiar de m'ai părăsi pentru totdeauna. O cred, dragă Ionel, mai ales că... sunt soția ta și vom avea copii...

Un cucurigu puternic deșteaptă tăcerea nopții.

Luna se ascunse după pădurea Mereniilor.

În clopotnița bisericii, două cucuvele se strigau sinistru. Pe cer se iveau niște nori subțiri.

— E ziua. Trebuie să plec. Vei căt e ceasul.

Anuța, în cămășuța-i de zi, sări din

Colțul vesel.

Căsătorie din dragoste

Într'o zi, proprietara mea, discuta cu foc, cu vecina.

-- Aud că fata d-tale, vrea să se mărite c'un funcționar de la judecătorie. De sigur, din dragoste se mărită.

Da, răspunse vecina, din dragoste pentru copiii ei... Vor și ei, sărmanii, să a bă un tată...

In munți

Un prieten al meu s'a dus cu soția într'o excursie în munți. Soția era foarte rea de gură și spera că aerul de munte o va face să vorbească mai puțin.

Ajunșând într'o regiune foarte pitorească, zise soției:

— Ei, dragă Viorică, ce zici de priveliștea asta?

— Splendidă, dragă... Nu găsesc cuvinte... Sunt mută de admirație...

-- Zău? Atunci putem să rămânem toată vara aici...

Intre mîncinșii

Titu și Mitică se laudă că au simțurile foarte fine.

-- Vezi musca cea care umblă colo pe acoperiș? zise Titu.

-- Nu răspunse Mitică, dar aud șogmolul pe care-l face umblând pe țigla.

Știe el ce știe

La un hotel din târgul nostru, târziu noaptea se aude glasul unui trecător.

-- D-le hotelier!

-- Ce doriți?

-- Văno imediat în camera Nr. 10, am de făcut o reclamație.

-- N'am timp acuma, răspunse hotelierul, dar găsiți praful de purici într'o cutie în noptieră.

Curiozitate

Un groztor de curioasă măsura luată de poșta din localitate, spuse într'o zi amicului X. unei tinere fete.

-- Dar de ce?

-- Spun fetele dela poștă că toate scrisorile -- mai ales cele de dragoste -- trebuie să fie desfăcute de primitor

-- Și de ce?

-- Păi... altfel cum o să fie citite...

1500 km. cu skiurile

Zece tinere funcționare ale uzinelor electrice din Moscova, au dat dovadă de o îndrăzneală și tenacitate vrednică de laudă.

Tinerele fete care fac parte din cele mai bune skioare ale Sovietelor, și-a propus să parcurgă distanța de 1500 kilometri dintre Moscova și orașul Tinnmen. Și după 31 de zile au ajuns în orașul fixat.

Curagioasele skioare se vor înapoia la Moscova pe acelaș drum.

pat și ducându-se la masă aprinse un băț de chibrit.

— E patru fără un sfert, ceasul meu. — Du-te și vezi pe al meu din buzunarul vestei.

Anuța se strecură tiptil prin cameră. Patru lovituri de clopot o făcură să tresară. Era pendula din perete.

— Al tău, e patru și un sfert.

— E mai harnic al meu.

— Da, ca și tine.

— Mulțumesc, dar deschide capacul și citește.

Anuța aprinse un nou băț de chibrit și citi silabă sind: „Anuța Bujoareanu și Ionel Marin”.

(Va urma)

G. Micu Delabăseși

SPORT

„Mica“ învinge cu 3:2 pe „Vulturii-Textila“ din Lugoj

Duminică 1 Martie s'a disputat pe arena Crișcioc-Gurabarza matchul amical de fotbal dintre echipa noastră sportivă Mica și Vulturii-Textila din Lugoj.

Această întâlnire a prilejuit atât publicului, cât și jucătorilor o mică doză de emoție, întrucât oaspeții contează printre cele mai bune echipe ale „Diviziei B.“

La fluierul domnului arbitru Petrică-Simeria, se aliniază jucătorii în următoarele formații:

Vulturii-Textila: Ludvig, Cionca, Ignața, Maier I. Chiroiu, Hambalko, Schira, Popescu (Parducz) Iorga II, Maier II. Mustetiu.

Mica: Mocuța, Sturek, Zastău, Trifu, Nedici, Haiduc, Barcsi, Maier, Aliman, Bortos, Teucean.

Jocul începe. Oaspeții au mingea și într'un atac vertiginos Popescu shutează peste poartă. Acum ai noștri atacă și după câteva minute Cionca acordă corner. Barcsi îl bate, dar fără rezultat. Jocul devine extrem de schimbăcios cu atacurile rapide ale oaspeților, încât ai noștri pare că și-au cam pierdut busola. Aproape că nu poți urmări mingea cu privirea, atât de instantaneie li sunt alternațiile dela un om la altul. Oaspeții au passe-uri scurte și fac incursiuni dese spre poarta lui Mocuța din fericire bine apărată de rigida bară Zaslău-Sturek.

Al noștri își revin și dominează. Păcat numai că mingile lui Teucean evită poarta lui Ludvig. Continuarea atacurilor provoacă oaspeților în 24 un hands în care și arbitrul acordă un 11 metri. Trifu soothază la colț și umple poarta adversă cu întâiul gol, iar pe coechiperi cu un val de curaj.

Mica mereu în atac, mai provoacă un corner, pe care-l servește Teucean, dar Chiroiu trimite mingea la jumătatea terenului lui Iorga II, care prin joc lung cu Mustetiu ajunge la poarta lui Mocuța. În învâlmășeală Mica acordă un corner pe care-l bate Mustetiu lui

Popescu. Aceaste trimite o minge grea lui Mocuța, care o scapă și cade, apoi Popescu trage în poarta liberă și egalează.

În minutul 40 Teucean mai servește un corner, dar direct pe dinafara porții.

În repriza a doua jocul reîncepe cu și mai mare înverșunare. Emoția a dispărut. Cunoaștem pe adversari. Teucean, care în prima repriză era un jucător oarecare, acum este iar „omul fără splină“ — fuge de-l băgă-n sperieți pe Schira și pe Ignața.

Cu drept cuvânt, căci în minutul 62, o admirabilă minge dela Barcsi este transformată de Teucean. Mica conduce cu 2:1. Peste câteva minute Barcsi dribleză pe Cionca și trimite balonul în brațele lui Ludvig, care cade și în loc de balon prinde piciorul lui Barcsi, dar acesta predase lui Teucean, care ilariant de comod de odată marchează al treilea punct.

Urmează atacuri alternate, până în minutul 80, când Parducz profitând de vigilență puțin adormită alui Haiduc și Sturek marchează ultimul gol. Restul atacurilor adverse sunt mereu respinse de ai noștri, astfel că Mica rămâne învingătoare cu 3:2.

Cei mai buni jucători dela oaspeții au fost Chiroiu, Maier II, Maier I, Schira, Popescu, Ignața.

Dela Mica s'au comportat foarte bine Bortos, Nedici, Zaslău, Maier util ca niciodată, Barcsi în plină ascensiune, Teucean bun numai în repriza a doua. Dar mai bun decât toți a fost Trifu care a întrecut toate așteptările.

Decât, în acest match omogenitatea caracteristică Micel a fost aproape nulă, mai ales în repriza întâia, care dacă mai dura vre-o 10 minute, apoi cu toată abilitatea lui Mocuța, sfârșitul ar fi fost dezastruos. Dece? Pentru că lipsește mâna forte — anteriorul — care să coordoneze acțiunile personale și puțin cam egoiste (și ca atari nefolositoare), în acțiuni unice și susținute cuminte în comun, așa cum li șade bine nobilului sport al balonului rotund.

În orice caz, cedarea de Duminică a Lugojenilor, a fost pentru echipa noastră un mărțișor de 1 Martie. Bun noroc „Mica“ și să nu pierdeți „mărțișorul“!

N. L. S.

Acordul dela Paris

cele mai mari stabilimente financiare din Franța. Fondurile astfel constituite sunt destinate plăților statului, serviciul Datoriei Publice și plăților particulare în condițiuni bine determinate.

Prin aceste aranjamente se constințește politica adoptată de România față de toate celelalte țări și anume că de-vezile realizate într'o țară servesc la plățile de tot felul ce trebuiesc făcute în acea țară.

Ceva mai mult, aranjamentul cu purtătorii prevede că în viitor plățile pentru Datoria Publică vor avea loc pe măsură ce disponibilitățile noastre în Franța vor permite constituirea proviziunilor necesare pentru fiecare scadență.

În ce privește arieratele de cupon ce s'au produs dela 1 August 1936 problema a fost soluționată satisfăcător dat fiind că transferul se va relua începând cu scadențele cele mai vechi.

S. „Românul“

Pierderile suferite de Italia, în luptele din Abisinia ar fi, până la 31 Ianuarie 1936, de 2275 morți. Dar comunicatul abisinian pretinde a și că numai în jurul orașului Makalle ar fi fost uciși peste 20.000 soldați italieni. Totuși s'gur că Abisinia a avut pierderi mult mai mari.

Publicațiune de licitație

În cauza de executare pornită de următorului Dr. Paul Böhm contra următorului Demian Iuon și Moise Măriuța m. Demian la cererea următorului Judecătoria ordonă Licitația execuțională în baza §§ 144, 146 și 147 din legea LX. din 1881, asupra imobilelor cuprinse în cf. a comunei Hărțigani din circumscripția judecătoreiei Brad No. Pf. 1474 No. top. 38283-1/3 parte alui Demian Iuon gălușca cu prețul de strigare 2500 Lei, în prot. fund. 1570 No. top. 2559 Casă, curte și grădină 1/2 parte a lui Moie Măriuța c. Demian cu prețul de strigare 2500 Lei în baza art. 14 din legea conversiunei creanța redusă 2950 Lei cap.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunii în ziua de 19 Martie 1936 ora 4 p. m. în casa comunală a comunei Hărțigani.

În baza § 150 legea LX. din 1881, condițiunile de licitație se stabilesc după cum urmează: 1. Imobilele supuse la licitație nu pot fi vândute dacă la primul termen nu s'a oferit un preț mai mare decât valoarea redusă cu 25%. 2. Cei cari voiesc să liciteze, sunt datori să depoziteze la delegatul judecătoresc, drept garanție 10% din prețul de strigare în numerar ori să predea aceluiași delegat chitanța de depozitarea judecătorească prealabilă a garanției și să semneze condițiunile de licitație (§ 147, 150. 170 legea LX din 1881, § 21 XLI. 1908).

Brad, 17 Dec. 1935 T. Berbeciu m. p. jud. A. Medgyssy m. p. dir. cf.

Știri diferite

Dr. dr. Angelescu ministrul instrucției publice și-a prezentat demisia.

Primul ministru se află într'o situație foarte delicată.

Nu știm precis dacă demisia a fost primită.

Petrache Lupu dela Maglavit dorește să plece pe jos la Ierusalim.

Judecătorul supleant supranumerar Enea T. Olariu, dela Tribunalul Deva, a fost permutat la Trib. Arad.

Dr. Tătărescu, primul ministru și d. Victor Antonescu, ministrul finanțelor, au primit o delegație de inv. în frunte cu d. V. Tonl. Delegația Corpului didactic primar a expus dlor miniștri dezideratele corpului didactic.

Scandalul Skoda a fost pus din nou în discuția parlamentului, în urma deciziei Curții de Casația, prin care, d. General Cihoski a fost achitat.

Zilele trecute d. Gh. Tătărescu a inspectat uzinele „Reșița“ din Banat. A fost însoțit de d. P. Bejan, subsecretar de stat și d. gen. G. Petrescu.

Alegerile parțiale din jud. Arad se vor ține în luna Mai.

Ziarul Dely Telegraf anunță că Marea Britanie în exercițiul anului curent va fabrica 12 avioane săptămânal.

Semne că războiul nu-l departe...

Italianii, după datele oficiale venite dela Roma, continuă mereu înaintarea, apropiindu-se tot mai mult de capitala țării Adis-Abeba. Negusul, împăratul Abisinie, ar fi dispus să încheie pace cu italienii.

În Spania s'a format un nou guvern, în frunte cu șeful Frontului popular, care a ieșit învingător în alegerile din săptămânile trecute.

Grosz sosește astăzi în țară. Faimosul escroc Grosz Cagero va fi adus în capitală, în seara zilei de astăzi și de-put la Văcărești unde i s'a amenajat un „APARTAMENT“ potrivit cu „RANGUL“ său social.

Situația financiară a Italiei

Dacă se aplică sancțiunea petrolului lucru cert dacă ducele refuză ultima încercare de conciliere — ea va da efecte abia în Iulie sau August. Dar atunci situația financiară a Italiei va fi atât de grea încât nu va putea rezista efectelor sancțiunilor. Și atunci va capitula.

Dacă nu va face-o înainte...

Primul comerciant român în Soviets

Cu vagonul cu care a trecut frontiera în Rusia d. Ostrowsky, ministrul sovietelor la București, a plecat și d. Samy Sadgursky, mare angrosist de blănuri din Chișinău. Comerciantul este trimisul unui consorțiu de negustori de blănuri care intenționează să reia legăturile de comerț din Rusia.

D. Sadgursky, este primul comerciant român care a trecut frontiera în Rusia după reluarea legăturilor României cu U. R. S. S.

Crima dela Tebea

Primarul Tebei d. Petru Tisu, a fost împușcat de gospodarul Ion Barna.

Fapta s'a petrecut în împrejurările următoare: Soția lui Ion Barna a părăsit casa trăind în concubinaj c'un tânăr, ne scapă numele, tot din Tebea. Femeia a dat toată partea sa din avere tânărului. Acesta mergând la locuința lui Barna — poate pentru a-și lua bunurile în primire, a fost întâmpinat cu focuri de armă, de către Ion Barna, care căuta să-și apere rodul muncii lui din anii de muncă grea dela mina de cărbuni a Soc. „Mica“.

Uzul din gloanțe, căci s'au tras trei focuri de armă, care a lovit în față pe tânăr a trecut în abdomenul primarului.

D. Tisu este internat la spitalul din Arad, iar celălalt având răni mai puțin grave a fost pansat la spitalul din Baia de Criș.

Ion Barna, pe care îl cunoaștem ca pe un om liniștit și cu scaun la cap, a fost în legitimă apărare.

S'a deferit cazul parchetului.

Administrația financiară de constatare a dat ordin percepției să facă o inspecție inopinată fabricantului de sifoane S. Blum.

Au gâsit la fabricant un litru sirop de zaharină, pentru a fi întrebuințat la limonadă. D. perceptor Busceanu la amendat cu 30000 lei.

D. Dr. Mlocu a fost numit prefect al jud. Hunedoara.

Audiențele la d. prefect au fost ținute Joia între orele 11—13.

Ana Giurgiu din Birtin a fost mușcată de un câine turbat.

Miercuri noaptea răufăcători au pus foc clăilor de pae ale locuitorului Petru Stana din Tebea.

Vecinii au sărit în ajutor la timp, localizând focul. Dacă ar fi bătut vântul paguba ar fi fost mare. Focul ar fi mistuit multe gospodării.

Negusul va lua comanda armatei?

Addis Abeba 3 (Rador). — Corespondentul agenției Reuter semnaleză că în cercurile palatului imperial domnește îngrijorare. Deși guvernul abisinian declară că nu este măsură să confirme sau să desminte știrile despre victoria italiană din Tembien, se recunoaște că comunicațiile cu Nordul țării sunt întrerupte.

Împăratul ar fi plecat în spre lacul Ashangi, în fruntea unei armate cuprinzând elita trupelor abisiniene și garda imperială.

Unii observatori neutri cred că dacă va socoti că situația este desnădăjduită, Negusul se va pune în fruntea armatei și că își va risca și viața și împărăția într'o sforțare supremă împotriva inamicului.

Sinuciderea unui notar din Hotin

Hotin. — Notarul comunei Larga-Hotin, Constantin Meica, s'a sinucis prin împușcare. Sinucigașul și-a tras două focuri de revolver în regiunea frontală și temporală dreaptă. Cazul s'a cercetat de șeful de post respectiv. În urma cercetărilor s'a stabilit cauza acestui gest disperat. Numitul a fost implicat în sustrăgerea mai multor cartele de identitate dela primăria.